

Austrálie bez tranzitních víz

Při cestách přes Austrálii již Češi nepotřebují tranzitní víza. Tato povinnost byla zrušena s platností od 1. listopadu 2005. Tranzitní vízum se nevyžaduje, pokud má cestující zajištěnou letenku pro odlet z Austrálie a nepustí tranzitní prostor letiště. Musí odletět do osmi hodin po příletu a mít doklady pro vstup do cílové země. Turistická víza Austrálie zatím nezrušila, pouze umožnila jejich vyřízení přes internet.

soutěž

Holan

10 stanů zadarmo

podrobnosti na www.holan.cz

Pojištění proti terorismu

Pojišťovny rozšiřují sortiment – začínají pojišťovat proti terorismu při cestách do zahraničí. Po vzoru Evropské cestovní pojišťovny začala proti terorismu v říjnu pojišťovat i Allianz. Všechny smlouvy uzavřené po 10. říjnu 2005 kryjí riziko terorismu dokonce bez navýšení sazeb pojistného. Maximální pojistné plnění v případech souvisejících s terorismem je 1,5 milionu korun.

Velbloudí knihovny

V Keni se rozhodli originálním způsobem zvýšit gramotnost obyvatel. Přístup kočovných kmenů ke knihám je omezený, proto úřady zřídily pojízdnou velbloudí knihovnu. Jeden velbloud unese dvě bedny, v jedné je až 200 knih. Každý den urazí tato knihovna asi 12 kilometrů. Na přečtení knihy mají čtenáři čtrnáct dní – asi tak dlouho trvá, než velbloudi obejdou knihovni okruh. Pojízdná knihovna nyní registruje 3500 čtenářů.

Jak cestují Ježíšci

Do Kolumbie přijíždí Nino-dios o půlnoci. Zřejmě jede z východu na západ a dárky rozdává cestou. Když dodělá Jižní Ameriku a ostrovy v Pacifiku, zajde na pivko s Dědou Mrázem a Ježíškem. Se Santa Clausem se jen zběžně pozdraví, páč tomu už začíná šichta v Anglii a čeká ho ještě Severní Amerika. A pokud roznáší dárky i v Indii, pravděpodobně se vůbec nepotkají. Potom všichni slaví až do Nového roku, kdy se rozloučí s Dědou Mrázem, kterého čeká směna v Rusku. Po Novém roce si pravděpodobně dají pár týdnů oraz a pak už začínají znovu shánět dárky. Pochybují, že to zvládají sehnat všechno na poslední den jako já. (elmarinero)

Zrádná snadná hora

Japonská hora Fudži patří mezi největší japonské atrakce. V létě je za pěkného počasí výstup na 3776 m vysokou horu snadný, do výšky 2500 m se dá dojet autem. Dále vede cesta po přirozeném sopečném povrchu, který je za zde velice proměnlivého počasí zrádný. Mlha nebo déšť z něj dělají velmi kluzký a nebezpečný terén. Proto se výstup na Fudži v zimě nedoporučuje. Osudným se stal sestup z vrcholu tohoto stále aktivního sopečného kužele na konci listopadu 25letému studentovi z Ostravy.

Levně na Machu Picchu

Pokud se stejně jako většina turistů navštěvujících Peru chcete vydat za tajemstvím Machu Picchu, ztraceného města Inků, máte hned několik cenových možností, jak se k velkolepým rozvalinám dostat.

ně 90 kilometrů. Turisty nejžádanější „dobyť“ Machu Picchu se zde prodává v podobě čtyřdenní pěší túry po „Inca trail“. Vzhledem k tomu, že rapidně narostl počet turistů absolvujících tuto túru dlouhou 33 km, úřady omezily počet lidí, kteří se mohou po stez-

vaným zájezdem. Většina cestovních agentur v Cuzku nabízí „Inca trail“ za asi 200 USD. Některé agentury nezahrnují do ceny vstupné, ale nosiče ano, jinde je to naopak. Existují však i levnější varianty.

Levněji vlakem a colectivy

Ráno kolem osmé nasedáme do minibusu plného místních do městečka Urubamba. Cesta trávající 1,5 hodiny přišla jednoho na 3 Soly (1 USD). V Urubambě na tamním nádraží přeseďme na colectivo (místní minibus) do Ollantaytamby a za 2 Soly po necelých 30 minutách jízdy vystupujeme na malém náměstíčku. Odtud jdeme na asi dva kilometry vzdálené vlakové nádraží, kde si kupujeme zpáteční jízdenku na vlak do vesnice Aguas Calientes, odkud je to asi 1,5 hodiny chůze na Machu Picchu. Vlaky jsou děleny na dvě části – na vagóny pro turisty a na vagóny pro místní, přičemž turisté nepustí do vagónu pro místní. Spojení za 12 USD (24 USD tam a zpět) je nejlevnější turistická varianta, vlak ale jezdí jen jedenkrát denně: do Aguas Calientes v 19:45 a zpět v 5:45 ráno. Během dne je možné jet za vyšší cenu i jiným vlakem. V Aguas Calientes odcházíme z nádraží s asi desetiletým naháněčem slibujícím pokoj za 20 Solů. Neměl sice zasklené

pokračování na str. 4

Je libo Inca Trail za 200 USD? Nebo vlakem za 50 USD? Foto: Monika Pospíšilová

Inca Trail

Základnou pro výlet na Machu Picchu je město Cuzco, vzdálené od rozvalin přibliž-

ce denně pohybovat a zvýšilo se vstupné. Dalším omezením je rozhodnutí o podnikání túry pouze s průvodcem nebo s organizo-

Ledoběh po mořské hladině

Koloběh jako sport je pojem, který většinou lidí mnoho neřekne. Přesto u nás v republice existuje nemalá skupina lidí, kteří kouzlu jízdy na prkénku mezi dvěma kolečky propadli natolik, že ani v zimě se odráživého pohybu nechťejí vzdát. V zimě jim nezbývá než vyměnit koloběžku za ledoběžku a porozhlédnout se po příhodném ledu. Nejlepší podmínky pro ledoběh nabízí země tisíců jezer – Finsko.

Model závodní i zásobovací

Ledoběžka má ve Finsku staletou tradici a také své jméno – „Potkukelka“. V dávných dobách sloužila vedle lyží jako hlavní způsob přepravy po zimním zamrzlém Finsku. Ještě dnes se na venkově používá jako běžný dopravní prostředek. Nespornou výhodou ledoběžky je její jednoduchost. Tvoří ji dva běžce, což jsou ostré nože podobné bobovým, na sněh se používají plastové. Běžce jsou od sebe vzdálené asi 50 cm, vzepředu jsou spojené řídítky se sedátkem. Při jízdě pak jezdec stojí jednou nohou na jednom z běžců a současně se druhou nohou odráží mezi oběma běžci

a uvádí tak celý stroj do pohybu. Začátečník mívá problémy zejména s držením rovnováhy. Trochu se zapotí také v zatáčkách, kde je potřeba pečlivě přenášet váhu na řídítkách, aby ledoběžka vůbec začala zatáčet. Vše je otázkou cviku, a tak se nel-

pokračování na str. 4

Největším problémem pro začátečníky bývá zatočit.

Foto: Honza Vlášek

Zimní přechod Trojmezí

Šumava se v posledních letech stává rájem běžkařů, ale stále tu můžete nalézt místa, kde jen stěží někoho potkáte. Při brození se po pás panenským sněhem si pak budete připadat jako skuteční objevitelé neznáma. A takový dvoudenní přechod zasněžených šumavských vrcholů dokáže uspokojit i opravdového outdoorového nadšence.

Několikrát jsem absolvoval přechod masívu Trojmezí v jihovýchodní části Šumavy, táhnoucí se v délce 10 km po české státní hranici s Rakouskem a Německem. Přibližně uprostřed tohoto hřebene se nalézá Trojmezí – místo, kde se střetávají hranice těchto tří států. Kromě vrcholu Trístoličníku (1332 m n. m.), Trojmezí a zmíněné-

ho místa Trojmezí, zde nalezneme i nejvyšší horu české části Šumavy – Plechý (1378 m n. m.). V jeho područí se pak schovává jedno z ledovcových jezer – Plešné jezero. V zimním období jsou vrcholové partie pokryty místy až dvoumetrovou vrstvou sněhu a nenadálý příchod sněhové vánice dokáže udělat z celkem poklidného přechodu hotový očistec.

Výchozí místa

Nejllepšími místy, odkud lze přechod začít, je malá osada na česko-německé hranici Nové Údolí, či lipenská obec Nová Pec. Do obou míst se pohodlně dostanete vlakem. Doporučuji začít v Nové Peci, cesta tímto směrem je příjemnější.

Samotný přechod

Prvních několik kilometrů mírného stoupání až na Plešné jezero má aklimatizační charakter. Následující prudký výstup třístametrovou jezerní stěnou je pravým opakem. Kdo pokus o přechod nevzdá již na břehu Plešného jezera, bude se proplétat mezi namrzlými šumavskými velikány a zasněženými skalními bloky. Odměnou jsou za jasného počasí úžasné výhledy do Lipenské kotliny. Z jezerní stěny je to coby sněhovou koulí dohodil na nejvyšší vrchol Šumavy – Plechý. Relativně snadná rovinka vrcholové partie hřebenu klame. Masy sněhu a zejmé-

pokračování na str. 4

EDITORIAL

Cesta elektrickou z Tatranské Lomnice až do Tatranské Polianky vede měsíční krajinou – pahýly stromů, vyvrácené kořeny, mnohde leží mohutné smrky tak, jak před rokem při vichřici spadly. Dokud člověk nestojí v Horním Smokovci, nedokáže si rozsah katastrofy vůbec představit.

Co bude s Tatrami dál, nikdo neví. České a rakouské firmy vytěžily dobře prodané dřevo, vydělaly stamiliony a špinavá práce s úklidem zůstala na místní. Vláda s velkou pompou představila velkolepý projekt na obnovu Tater za 37 miliard Sk, ale na konkrétní otázky odpovědi nezná. Ekologové se přou s lesníky, kteří chtějí těžit i na nejprísnejší chráněných územích. Beznaděj? Ano. Ale také obrovské odhodlání a nasazení místních horalů. Ty vichřice nezlomila. Pořád jsou to ti bodři a vstřícní Slovinci, kteří vás s otevřenou náručí přivítají. Jeďte do Tater, utrácejte s nimi za borovičku i za lyžování. Tatry potřebují ožít.

Jana Vokurková
Foto: Ondřej Besperát

šlve tě tvoje kolej?
zkus jiné bydlení

kolej.cz

SOUTĚŽ

Výhercem minulé soutěže o 500Kč slevu na termoprádlo v Holan sportu se stala Tereza Chaloupková, která pomocí fotografií a textového komentáře obhájila potřebu termoprádla pro své aktivity. Nové soutěže sledujte na webových stránkách Kalimery www.kalimera.cz. Před vánoci hrajeme v anketní soutěži o panoramatický kalendář Pepy Sředy na rok 2006!

Zimní speciál

www.KALIMERA.cz

BĚŽKAŘSKÉ SETY

lyže - boty - vázání - hůlky - montáž vázání zdarma!

Sváteční set	1 989 Kč
Turista set	4 275 Kč
Sport set	6 160 Kč
Backcountry set	5 668 Kč
Fitness top set	9 038 Kč

www.holan.cz

nebo **SLEVA 12%** při zakoupení min. 3 částí setu
1 položku setu lze nahradit oblečením na běžky v hodnotě nad 1200 Kč (termoprádlo, ponožky, bunda, čepice, rukavice atd.)

Nákupem setu budete zařazeni do soutěže o 10 STANŮ ZADARMO
Přesný popis setů a pravidla soutěže najdete na www.holan.cz

Krakovská 18, Praha 1, 100 m od Václavského náměstí, 150 m od st. metra Muzeum, tel.: 222 210 213, 775 211 739, 602 307 307

UKRAJINOU NA KOLE

První ukrajinské pocity

Velikij Bereznyj – okresní město, za Slovenskem první ukrajinská obec. Vzduch prosycený benzínem. Asfalt na silnici přenechal vládu loužím, výmolům, blátu a kravincům. Banka zavřená. Bankomat nefunkční. Bábušky na rynku nabízejí plastové láhve s mlékem a hrudku sýra zabalenou v igelitu nebo utěrce. Lidé jsou vážní a ustaraní. Dívají se na nás zvláštním pohledem, ve kterém se mísí zvědavost se závisí. Opanovávají nás velice depresivní pocity. Celková atmosféra trochu jako na pohřbu.

Cesta do minulého století

V podhorské vesnici Užok opouštíme údolí říčky Už a uhýbáme z hlavní silnice do minulého, možná předminulého, století. Asfalt mizí okamžitě a povrch cesty začal být takzvaně nepevný. Uježděná hlína, oblázky, bláto, louže, zvířecí výkaly. Proplétáme se stádem krav, roztaženým přes cestu. Jsme trochu nervózní. Mezi krávy se nikdo z nás na kole ještě neproplétal a tak nevíme, jestli nemohou být agresivní. Nejsou.

Vodkové party

Ze Siněviru jedeme proti proudu dravé říčky Terebly do Siněvirskeho národního parku. Při průjezdu nekonečně dlouhou vesnicí Siněvirska Poljana zastavujeme na chvíli před hospodou, po jejíž letmé návštěvě má Pítr jasno: „Chlapi na Ukrajině se dělej na ty, co chlastaj, a na ty, co chlastaj ještě víc.“

Ukrajinské pelmeně

Pelmeně je směs mletých mas, zabalená do rozválené placičky jakéhosi těsta. Příprava probíhá tak, že se sejdě tlupa lidí, někdo dělá masovou směs, někdo těsto. Ostatní se rozdělí na váleče, plničce a baliče. Jako váleček slouží láhev od již vypité vodky. Je nutností po každé zabalené stovce pelmení do sebe kopnout paňáka vodky. Při větším počtu zúčastněných je stovka coby dup. Hotové pelmeně se vaří ve vodě. Může se podávat s octem a zakysanou smetanou. Samozřejmě se prokládají dalšími vodkami.

Muzeum v Koločavě

Ivan Olbracht má ve vsi muzeum, o které pečuje jakási Natálka, kterou prý znají v Koločavě úplně všichni. Natálku si představujeme jako obtloušlou různolící bábušku kolem šedesátky, která chodí zásadně v kroji. U prvního domu se ptáme nejprve na muzeum. Odpovědí nám je bezradné pokrčení ramen. Ptáme se tedy na Natálku. To už dotazovaná paní reaguje velice bystře a neomylně ukazuje směrem, kde Natálku najdeme. V ústretu nám vychází

mladá energická žena v džínách. „Dobrý den, hledáme Natálku,“ zkoušíme štestit česky. „Já jsem Natálka,“ odpovídá žena stejným jazykem. „Ně vážně, my vopravdu hledáme Natálku.“ „No opravdu, já jsem Natálka. Pojdte dál.“

Mohutní bezpeční chasníci

Na noc bivakujeme na zastrčené terasovité louce. Tady nás určitě nikdo hledat nebude. Těsně po rozbřesku, něco po čtvrté hodině ranní, nás probouze-

pokračování na str. 4

Práce na farmě v Norsku

Po roce stráveném prací v Anglii jsem nechtěla hned zabřednout do všedního pracovního života v Čechách. Rozhodla jsem se strávit nějaký čas v Norsku a přes českou pracovní agenturu jsem sehnala práci jako tzv. working guest. Pomáhala jsem tři měsíce v rodině, kde jsem za odměnu bydla, stravovala se a dostávala kapesné. Mým dočasným domovem se stala farma ve vesnici Snaosa ve střední části Norska, oblasti nazývané Trondelag, vzdálené 10 hodin jízdy severně od Osla. Farmářstvím se tam žije většina obyvatel.

Práce na farmě

Pomáhala jsem paní Rigmor, která vlastnila 38 ovcí a na farmě žila sama s 15letou dcerou Kine Ain. Koncem dubna, kdy jsem na farmu přijela, začíná tzv. „lambing season“ – až do začátku června se rodí jehňata. Ovce rodily a Rigmor je musela každé dvě hodiny ve dne v noci kontrolovat, aby v případě komplikovaného porodu mohla zasáhnout. Není tedy divu, že potřebovala pomoc. Můj pracovní den začínal v osm ráno krmením ovcí a dodáváním čerstvého sena, končil večer opět krmením. Zbytek dne jsem dělala všechno, co bylo potřeba. Natírání oken, uklízení, zemetání, malování, sázení stromků v lese, .. Byla to dřina, ale věděla jsem, do čeho jdu. Pracovala jsem maximálně 35 hodin týdně, jak bylo dáno ve smlouvě.

Lidé

Rigmor se snažila usnadnit mi pobyt v Norsku a brala mě na návštěvy ke svým přátelům. Norové jsou velmi přátelští, přímí a čestní lidé. Když se na něco ptají, skutečně se o to zajímají a chtějí slyšet odpověď. I sedmdesátiletí jsou v Norsku schopni alespoň základní komunikace v angličtině. Bohužel, lidé mého věku (mladší 30 let) ve Snaose prakticky vůbec nebyli. Studenti středních škol jezdí domů jen na víkendy, z vysokých škol pak jen na prázdniny. O to příjemnější bylo zjištění, že 5 km od naší

farmy pomáhá v jiné rodině Katka – moje vrstevnice z Čech.

Doprava

Norsko je jedna z nejbezpečnějších zemí. Na vesnicích se nezamýkají auta ani domy. Stopování je neobvyklé, ale bezproblémové i pro samotnou ženu. V méně turistických oblastech však nepotkáte téměř žádné auto, takže lepší je cestovat vlastním dopravním prostředkem. Katka měla k dispozici auto své rodiny, se kterým jsme vyjízděly na výlety do okolí. Vzdálenosti zde mají zcela jiný rozměr než u nás. Nejbližší město Steinkjer, s kinem, hospodou a obchody, bylo vzdálené 60 km. Norové se snad právě díky velkým vzdálenostem mezi městy naučili trávit volný čas lépe než my. Chodí na ryby, které si pak opečou na ohni, loví soby a losy, sportují a navzájem se navštěvují doma.

Alkohol

Je známo, že v Norsku je alkohol drahý. Málokdo však ví, jak se tam prodává. Koupíte jej jenom ve specializovaných obchodech ve větších městech. Tam dostanete lísteček s pořadovým číslem a po vyvolání vašeho čísla jdete k přepážce, kde vám prodavačka tajuplně ukáže požadovaný alkohol. Vynalézaví Norové však kromě toho, že nakupují alkohol levněji ve Švédsku, si ho pálí doma. Starší generace má v oblíbě spíš kávu. Vypijí až 5 hrníčků za večer. Oblíbený je rovněž karsk (čti kašk), což je trocha kávy a spousta vodky nebo jiného alkoholu.

Zajímavá místa

Ačkoliv slovo „polární“ je synonymem zimy, za polárním kruhem bylo v polovině června přes dvacet stupňů a lidé se koupali v moři. Ve Snaose bylo celé noci relativně světlo, jen kolem půlnoci se trochu zešeřilo. Díky Rigmor jsem se dostala i na území bílých nocí – za polární kruh, kde jsme trávily týdenní dovolenou. Za těchto bílých nocí jsme na loďce lovily ryby, projížděly kolem fjordů s úchvatnými pohledy na měnící se barvu

Be More Than A Tourist

Práce a cestování v USA
tábory, národní parky, zábavní centra

The Best Summer of your Life with
WWW.CCUSA.CZ
tel: 220 18 17 80

Vlakem po Itálii

Projeto Itálii vlakem – ta myšlenka se mi zalíbila hned. Jediné pevné body našeho plánu byly zářijové datum odjezdu a první zastávka v Benátkách. O dalším průběhu cesty jsme rozhodovali během výpravy. Nejčastěji na nádražích, podle toho, kam který vlak zrovna jel.

Mezinárodní jízdenka

Největší položkou v našem rozpočtu byla samozřejmě jízdenka. Koupili jsme si pas InterRail pro dvě zóny – C a G. Opravňoval nás jezdit 22 dní téměř neomezeně po italských, německých a rakouských železnicích. Součástí jízdenky je seznam společností, které InterRail uznávají. Přestože je v tomto seznamu psáno, že InterRail se v Itálii nevztahuje na vlaky typu EC/IC, nebyla to pravda. Vyplatí se tedy v dané zemi na informacích zeptat, na jaké vlaky se InterRail aktuálně vztahuje. V Itálii jsme mohli jezdit všemi vlaky společnosti Trenitalia s výjimkou vlaku EuroStar, což nám bohatě stačilo. Pozor také na výhradně lehátkové a lůžkové vlaky, v nichž je povinná rezervace. InterRail neplatí na území trvalého bydliště, takže jsem museli koupit jízdenky na hranice – InterRail sice dává 50% slevu, ale pro 3 lidi je již výhodnější hromadná jízdenka. InterRail nás stál se studentskou slevou 6600 Kč.

Benátky

V úterý 13. září v 17:15 jsme vyjeli z Prahy na Plzeň a dále do Mnichova, kde jsme přestoupili na vlak do Benátek. Z Mnichova do Benátek byla povinná rezervace, a protože byl vlak úplně plný, byli jsme rádi, že ji máme. Kolem osmé ráno jsme dorazili do Benátek. V úschovně zavazadel nás čekalo první nemilé překvapení – prvních pět hodin úschovy stojí 3,8 Euro a každá další 0,6 Euro. Tyto ceny jsou stejné na naprostě vět-

šině italských nádraží. Automatické skříňky většinou nefungují.

Noční přejezd

Večer jsme nasedli do vlaku do Janova. Jeli jsme přes Řím, abychom se vyspali. Ve vlacích typu Esspress jsou kupé po šesti místech, sedačky naproti sobě se dají sklopit a lze tak vytvořit docela pohodlné lůžko. Spali jsme takto často. Je však nutné nastoupit do vlaku co nejdříve a zvolit takový vlak, který na daném nádraží začíná. Zpravidla jsme si sedali do kupé se sedačkami číslo 71 – 86, protože tato místa nelze rezervovat. Měli jsme tak jistotu, že nás o půlno-

MOIRA®

FUNKČNÍ PRÁDLO

Díky unikátnímu profilu vlákna TQ990 a promyšlené konstrukci pletenin má prádlo MOIRA tyto vlastnosti:

- rychle odvádí pot od pokožky
- prádlo nestudí a rychle schne
- vysokou tepelnou izolaci
- prádlo dobře uchovává teplo
- termoregulaci
- brání přehřátí, nebo podchlazení
- nízkou hmotnost
- poskytuje komfort
- snadnou údržbu

MOIRA CZ, s. r. o.
Antala Staška 114/211
143 03 Praha 4 • tel.: 226 502 900
e-mail: info@moira.cz • www.moira.cz

Velké vzdálenosti mezi městy naučili Nory trávit volný čas lépe než my.

Foto: archiv autora

hor. Samotné půlnoční slunce jsme zahlédly těsně nad mořem, až když jsme vyjely na kopeček, odkud byl nádherný výhled na prosluněné fjordy a město Bødo. Zhlédli jsme také Saltstraumen – největší mořský vír na světě, který vynáší nad hladinu ryby. Chechtaví racci čekají těsně nad hladinou na úlovek, který jim skočí sám až do zobáku.

Města

Norská příroda je fascinující – v autě sedíte přilepeni u okna a nemůžete se vynadivat. Města už tak zajímavá nejsou. Výjimkou je Trondheim, který byl před 1000 lety královským sídlem a v Nidarosově dómu byli norští

králové korunováni. Díky olympijským hrám v roce 1994 zná řada lidí i Lillehammer.

Náklady

Poplatek pracovní agentuře za zprostředkování činil kolem 8000 Kč, pracovní vízum stálo 2000 Kč, cesta autobusem tam a zpět 4000 Kč. Pracovní pobyt v Norsku tedy není levnou záležitostí a v případě working guest ani nijak zvlášť finančně výhodnou – kapesné bylo stanoveno na 863 NOK (2400 Kč). Nelituji však jediné koruny, které jsem do této zkušenosti investovala.

Lenka Prokopová

Vyhraďte 10 USD za svůj příspěvek!

Máte jinou zkušenost s prací v zahraničí? Napište nám svůj příběh. Příspěvky zveřejněné v tištěné Kalimeře budou odměněny slevou 10 USD při využití služeb refundace daní u společnosti Taxback.com – světové jedničky v mezinárodních refundacích daní od roku 1996. Příspěvky i s fotodokumentací zasílejte do 25. ledna 2006 na redakce@kalimera.cz. Všechny došlé příspěvky jsou spolu s pravidly zveřejněny na www.kalimera.cz v rubrice Práce v zahraničí.

TAXBACK.COM

Pracovali jste v zahraničí? Získejte zpět své daně!

Refundace z těchto zemí:

- Nejrychlejší daňová refundace
- Nejvyšší možné částky
- Ztracené dokumenty - žádný problém

Kontaktujte nás pro bezplatnou kalkulaci:
WWW.TAXBACK.COM **844 900 000**
10 mezinárodních poboček, Česká pobočka: Celetná 15, Praha 1, 110 00

jíme se vydali hledat alimentary (potravinu), což není v centrech měst úplně snadné. Ita-lové často používají nápisy jako supermarket apod., ty však nemají s velikostí obchodu nebo šíří sortimentu nic společného. Co se týče cen, pečivo stojí kolem 1,5 Euro/kg – italské pečivo se totiž nepočítá na kusy, ale na váhu. Těstoviny stojí kolem 1 Euro/kg a společně s kečupem a sýrem tvořily značnou část naší stravy. Pitnou vodu mají v obchodech za 1 Euro /1,5l, což je docela dost. My jsme pili vodu z nádražních vododů a přežili jsme na ní bez úhony celou výpravu.

Tomáš Kučera

IMPREGNACE OBLEČENÍ

DOWN PROOF – impregnace pro plové oblečení a vybavení; POLAR PROOF – impregnace pro Polartec, fleece, vlnu a tkaniny se syntetickou úpravou; COTTON PROOF – impregnace pro bavlněné oblečení; SOFTSHELL PROOF – impregnace jemného materiálu typu „soft shell“ TX. DIRECT (máchací, spray) impregnace pro všechny typy prodyšných materiálů (zátery a membrány). Vhodné pro výrobky značky Gore-Tex® a Sympatex®.

NIKWAX CZ, s.r.o., Lomecká 1169, Praha 9, Újezd nad Lesy, tel.: 281 970 313, mob.: 602 323 676 e-mail: nikwax@nikwax.cz, www.nikwax.cz

Klasické sněžnice z bambusu

V předchozích třech letech jsem měl možnost si od svých známých půjčit a vyzkoušet starší i novější typy sněžnic. Testoval jsem je nejprve na Vysočině, později v Nízkých Tatrách a dvakrát na Velké Fatře. Z novějších typů sněžnic jsem měl mimo jiné možnost vyzkoušet například model TSL 305 Rando francouzské výroby. Tento typ sněžnic je vyroben z plastu ve tvaru zploštělé osmičky. Jejich vázání je vlastně obdobou skialpinistického vázání a je tvořeno deskou z plastické hmoty, která se celá i s botou otáčí na kloubu v držáku. Po celodenní 12km túře v mírně namrzlém sněhu byla spodní plastová strana hrubě poškrábaná. Nedomáku si představit, jak by tyto sněžnice vypadaly po týdenním přechodu zimních hor s 25kilovým batohem na zádech.

Klasika z Čech

Osvědčila se mi „klasika“ – rámové sněžnice, které až do 90. let vyráběla česká firma Dřevotvar. Dnes se vyrábějí ve třech základních variantách – Norway, Canada a Junior. Typ Norway je široký 31 cm a 47 cm dlouhý, váží 1,2 kg. Typ Canada je větší a těžší – na délku má metr, na šířku 35 cm, váha je okolo 1,7 kg. Junior je dětská, zmenšená verze typu Norway. Oproti některým moderním plastovým typům je celková „pracovní“ plocha těchto sněžnic je až 2krát větší. To může být velká

Na sněžnicích pod hřebenem Velké Fatry.

výhoda zvláště v hlubokém prachovém sněhu, při vyšší hmotnosti majitele či batohu na zádech.

Rám a výplet sněžnic

Rám těchto sněžnic je vyrobený z přírodního materiálu – bambusu, a je vytvářen u typu Norway do oválu, u typu Canada do tvaru kapky. Oba typy mají mírně zvednutou špičku, která usnadňuje chůzi ve sněhu, typ Canada má ještě mírně zvednutou zadní část a je navíc 2x příčně zpevněný. Výplet sněžnic je tvořený pásy z oboustranně poplastovaného, silného a mrazuvzdor-

ného popruhu, podobného průmyslovým řemenům. Tyto popruhy jsou k rámu sněžnic připevněny přeložením a napravo spojeny nerezovými nýty. Zajišťují dostatečně měkkou a pohodlnou chůzi.

Vázání

K výpletu je přinýtováno jednoduché pevné vázání, které je vytvořeno ze stejného materiálu jako vlastní výplet, a to v oblasti špičky boty, v oblasti nártu a kolem paty. Přes špičku boty a přes nárt se vázání upíná k botě pomocí kovových přezek. Popruh kolem paty je volný a chybí u něj bohužel možnost připnout patu ke sněžnici napravo, což vidím jako asi nejzávažnější nedostatek těchto sněžnic. Velkou výhodou je jeho jednoduchost a tím i ovladatelnost sněžnic při chůzi v prašanu.

Náhradní ozubení

Samotné sněžnice nejsou vybaveny žádným ozubením, což může být pro někoho problém na zmrzlém sněhu nebo firmu. Tato nevýhoda se dá odstranit nasazením maček (popř. nesmeků) do výpletů v oblasti vázání. Mačky sednou přesně do otvorů ve výpletu sněžnic. Vše si potom i se sněžnicí připevníte k noze. Takto upravené sněžnice jsou opatřeny 10 – 12 hroty (podle typu maček) a jsou možná do strmých a zledovatělých terénů vybaveny lépe než nejmodernější plastové typy se třemi až pěti hroty.

Chyby a nevýhody

Kovové spony mohou ve velkých mrazech namrznat a díky tomu se ne vždy ovládají komfortně. Při rychlejším pohybu sněžnice doslova „hází“ zezadu člověku sníh na stehna. Pro někoho může být nevýhodou nepříliš pohodlná chůze při delších traversech s pevnějším povrchem, kdy se pata pohybuje nejen nahoru a dolů, ale trochu i do stran.

Ovládnutí správného pohybu tedy vyžaduje trochu cviku.

Praktické plusy

Na rozdíl od většiny plastových typů se na těchto sněžnicích prakticky nemá co ulomit. Přesto by s kouskem vázacího drátu a několika šroubky v kapse neměl být problém sněžnici opravit i v terénu. Pro mnohé pak může být rozhodující i cena. Typ Norway se dá pořídit za cca 1 200 Kč, typ Canada vyjde na cca 1 450 Kč. Nepatřím k odpůrcům moderních plastových sněžnic, ale tyto „klasiky“ mě skutečně nadchly. S úspěchem je lze využít i místo sněhové lopaty při budování zimního bívaku nebo záhrabu.

Milan Jána

Tento článek je zkrácený příspěvek z rubriky Testovna na www.kalimera.cz. Přidej i ty svoji zkušenost a vyhráj jednu z následujících cen věnovanou firmou Acron:

Wenger nůž star 1.92.50

– elegantní nůž s pochromovanou stěrkou. Série: metal, čepel: 440; 65 mm, stěrk: kov; 85 mm.

Další ceny:

- Outwell samonafukovací matrace
 - cestovní lékárnička Travel safe adventure kit TS-04 – 130 x 200 x 65 mm, 475 g
 - outdoorový jídelní set Meal kit
 - Coghlan's lehká houpací síť 227 g
- Platí pro zkušenosti došlé do 20. ledna 2006 na redakce@kalimera.cz. Pravidla Testovny čtěte na www.kalimera.cz, rubrika Testovna.
- Nenechávejte si své zkušenosti pro sebe – doporučujte, radte a varujte ostatní!
- Oceněné příspěvky minulého kola:**
- Lihový vaříč z plechovky (Jan Řezáč)
 - Klasické sněžnice z bambusu (M. Jána)
 - Bunda Pinguin Parker (Ivan Brezina)
 - Batoh Gemma Walk 25 (Jan Altman)
 - Bunda Tilak Arrow (Iva Brezinová)

DEVOLD®
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

Nejteplejší
vlněné termoprádlo
na světě

- teplé
- funkční
- nezapáchá

www.northtrappers.cz
North Trappers: tel.: 416 738 846; 777 109 544
ZNAČKOVÁ PRODEJNA: Jarošova 2, Litoměřice

Omrzliny

Pro omrzlinu nemusíte ležet na osmitisícovky. Nebezpečná kombinace suchého mrazu, silného větru a lidské nevědomosti, doplněná nezájmem o bílé a necitlivé okrajové části těla, vám vyrobí omrzlinu i na českých horách. Zpočátku se omrzliny projevují jako studené bílé ohraničené plochy, které chvíli brní nebo šimrají, později i bolí. Nejvíce citlivé na mrazáky jsou ty části těla, které bývají přímo vystaveny mrazu a větru – nos, tváře, ušní boltce, ale také okrajové části těla, které jsou hůře prokrvené – prsty rukou a nohou. Pokud se zahřívání postiženého místa zpočátku zanedbá, může dojít k odumření tkáně a následně i amputaci omrzlé části. Přiložte na ně teplé věci, např. obrácenou teplou rukavici, nebo něčí teplou ruku. Nejlepší jsou zahřáté sterilní suché obvazy. Zahříváním omrzlá místa zčervenejí a bolí. Horší alternativou je však případ, kdy začnou být necitlivá a na zkrchlé kůži se objeví puchýře. V takovém případě místo rozhodně neřete a už vůbec je nezahřívajte vlastním dechem. Vlhkost omrzlinu jen zhorší. Nezapomeňte, že vnější zahřívání je vhodné doplnit popíjením teplého slazeného nápoje (ne alkoholem!), případně zapijím Acylpirinu nebo Ibuprofenu.

Stupně omrzlin:

- 1.) Kůže je voskově bílá, studená, necitlivá a bez bolesti. U lidí se zvýšenou citlivostí na chlad již hrozí riziko trvalého následku.
- 2.) Tvoří se puchýře, kůže má červeno-modrou (fialovou) barvu, je bolestivá a zdůřená. Rozpoznatelný stupeň až po 1–3 dnech. Jde o přechodné stádium mezi prvním, vratným a třetím, nevratným stádiem.
- 3.) Kůže je černá a úplně ztvrdlá. To se dá poznat až po několika dnech a takto postižené, zledovatělé a snadno odlomitelné části jsou již ztracené. Při táni se rozpadají.

Cestovní ohřívače nejen rukou

Jak zahřát okrajové části těla v divoké přírodě? V kapse by vám neměly chybět: Amarouny na ruce
Jednorázový amaroun – sáček obsahující aktivní karbon, buničinu, sůl vodu a železo, hřeje po vyjmutí z neprodyšného obalu, neboť se tím spustí oxidační proces. Tento proces lze kdykoliv ukončit vložením do neprodyšného obalu a opět nastartovat jeho vyjmutím. Tepelný proces se zastaví okamžitě po zamezení přístupu kyslíku. Sáček funguje na tomto principu zhruba týden, hřeje dle velikosti celkem 6 – 15 hodin. Maximální dosažená teplota činí 70°C, průměrná 58°C (dle katalogu výrobce). Cena: 130 – 200 Kč.
Alternativou je recyklovatelný amaroun – sáček s tekutinou z vody a soli, doplněnou adhezivními složkami, který se zahřívá při změně svého obsahu z tekutého na pevné skupenství. Stačí promáčknout plíšek uvnitř sáčku a reakce je spuštěna, náplň sáčku bělá a tvrdne, teplo se uvolňuje po dobu až 1 hodiny. Nejintenzivnějších je prvních 10 minut. Výhodou je možnost „znovunabít“ sáčku teplem pouhým povahením ve vodě. Takto se dá teplo recyklovat až 100krát. Cena: 150 – 200 Kč.

Hřející krabičky i do spacáků

Náročnějším přenosným topením jsou kovová kamínka v sametovém obalu, ve kterých doutná a hřeje zapálená uhlíková

tyčinka. Uhlík (8 cm dlouhý) zapálený na jednom konci vydrží doutnat až 4 hod. Zkrácený uhlík hoří dobu kratší, intenzivnější teplo dosáhnete zapálením obou konců uhlíku. Tato krabička o velikosti krabičky od cigaret vyhřeje i spacák nebo boty. Výhodou je snadné doplnění paliva. Cena: 144 – 290 Kč, 12 ks palivových tyčinek 80 Kč. Stejně intenzivně hřeje i benzínová kamínka. Z kovové krabičky velikosti mobilního telefonu neplápolá při zapálení oheň, teplo se vytěšňuje při bezplamenném oksyločování benzínových par za pomoci katalyzátoru. Neměla by se zapalovat sirkami kvůli možnosti zanesení filtru (dá se vyměnit) a používat v uzavřené místnosti, kde se benzínové výpary mohou nahromadit. Zásobník na 25 ml technického bezinu vydrží až 8 hodin. Cena: 200 – 250 Kč, filtr 50 Kč.

Specialitka do lyžáků

A pro zmrzlíky v lyžákách je tu vyhřívací nohou na dálkové ovládání značky Ther-

mic. Do 3D vložky značky Comfortable je zabudováno hřející tělísko, které topí na povel z přívěsku na krku. Teplota v botách se tak dá regulovat i na sedačkové

lanovce, kde se nelze sehnout ke zdroji tepla, tj. Liion baterii připevněné na zadní části boty. Na nejnižším možném stupni Liion baterie hřeje 18 hodin, na nejvyšším třetím (60°C) 3 hodiny, ale dobije se opět již během 2 hodin. Cena: model s Liion baterií na dálkové ovládání 300 Euro, jednodušší modely od 60 Euro.

Kateřina Sekyrková

Co mě v zimě hřeje

Rukavice

První roky zimní turistiky plnily vzorně svůj účel rukavice – klasické pletené prstovky. Člověk musel mít skoro na každý den jednu, do večera se prodřely o hůlky nebo minimálně navlhly. Zkusila jsem i převleky od Tatonky – cosi jako Cordura, uvnitř guma, která neprofoukne, ale zaparí se. Nejlépe se mi nakonec osvědčily staré dobré palčáky po mémě – kožené rukavice s kožíškem uvnitř. Takže v rukavicích nic objevného.

Návleky na paže

Jednou mi bylo líto vyhodit už nespravitelné pletené podkolenky, tak jsem ušmíkla chodidla a nosila je na zateplení paží. Pak jsem si ještě časem upletla troje takové rukávy – dost to zahřeje, přitom jde o úplně miniaturní balíček použitelný kdykoliv – v létě za chladných ran ke krátkému tričku, v zimě jako další vrstva pod bundu, vždyť stejně na zádech hřeje batoh. Sundat, nandat a strčit do kapsy je lze za pochodu, oceníte je i na kolo (což pro cyklisty asi není žádná novina).

Péřové ponožky na noc

Jezdím na zimní bívaky už 9 let, v prosinci prodávám stromky a od března trápím chodidla v ledové vodě, tak už mi nohy v zimě stávkovují a občas trochu zmoudrají, ale péřové botičky na noc jsou prostě dokonalá věc. Stojí do 1000 Kč a dají se doma ušít i flisové.

Markéta Svobodová

NOVINKY Z VELETRHŮ

Konec klasice?

Životní styl wellness již zcela ovládl naše západní sousedy a dere se k nám také v zimním sportech. Běžky, které jsme dosud používali jako „kombi“, rozuměj na klasiku i bruslení, se nazývají Nordic Cruising. Mají elegantně kulatou špičku a jejich délka se nestupňuje jak je obvyklé po 5 cm, ale udává se velikost stejně jako u oblečení – S, M, L, XL (zhruba po 10 cm od 160 cm). Velikost lyží se vybírá dle váhy běžkaře – pod 64 kg si kupte S, do 80 kg M, do 95 kg L a nad 95 XL. Pro děti přidáme „X“ druhým směrem – XS a XXS. Jestli jsou oblíbené? V Německu se, dle tamního zástupce značky Rossignol, dlouhé klasiky již téměř neprodávají.

Univerzální vosky

Nebaví vás pečovat přes zimu o běžky, měřit před nanesením vosku teplotu vzduchu a zjišťovat strukturu sněhu? Jako rekreačnímu běžkaři vám lze pomoci voskem na bázi suchého zipu. Univerzální vosk do teplot od +5°C do –20°C (nebo od –5°C do –25°C), vydrží v závislosti na výrobci na skluznici 100 – 250 km dle kvality sněhu. Stačí jen z krabičky odmotat pásku s voskem, nalepit na skluznici a jet. Bez toho, aniž by vám vosk zůstal na rukou. Sen? Letos snad již i známější realita na českých pultech pod názvem Rex Tape Grip (Peltonen), Start Grip Tape (Start Ski Wax).

Posunovatelné běžkařské vázání

Madshus, Rottefella a Rossignol vyvinuli nové, ve svém oboru revoluční běžkařské vázání – Nordic Integrated System (NIS). Je to první vázání pro klasiku i bruslení, které se na lyži lepí – při jeho montáži není použitý jediný šroub. Vázání se tak stává lehčí a je nedílnou součástí lyže. Navíc po nalepení vodící lišty lze špičku či patu speciálního vázání NNN Racing R4 NIS posunout do 5 různých pozic. Kromě nižší váhy se tak dosáhlo možnosti změnit těžiště lyže dle kvality sněhu. Tuto novinku ocení zejména profesionálové, kterým je určena.

- členství v rakouském Alpenvereinu
- unikátní pojištění všech sportovních a riziko-aktivit
- slevy na chatách od Olympu po Pyreneje a mnoho dalších výhod

- zvýhodněné předplatné časopisu lidé&hory

WWW.ALPY.CZ

ALPY, Štefánikova 63, 150 00 Praha 5
tel.:257 328 388, fax: 257 324 265
alpy@alpy.cz

Info@jurek.cz
556850032

Novinky na rok 2006

- Turistické batohy
- Outdoorové funkční ručníky
- Nové typy a materiály u samonafukovacích karimatek
- Nové modely stanů
- Duralové lavinové sondy

Vánoční slevy až 16%!

na všechny modely:
péřových spacáků
samonafukovacích karimatek

na tyto stany:
Tramp2, Tramp2 duo, Midi3 duo
www.jurek.cz

AKCE

15. listopadu – 30. ledna 2006 CZECH PRESS PHOTO 2005 – 11. ročník prestižní fotografické výstavy, Staroměstská radnice, Praha; www.czechpressphoto.cz

12. – 15. ledna 2006 GO a REGION-TOUR – veletrhy cestovního ruchu pro veřejnost, Výstaviště Brno; www.bvv.cz

13. – 15. ledna 2006 JIZERSKÁ PADE-SÁTKA – série závodů pro běžkařskou veřejnost, lyžařský stadion Bedřichov; www.jiz50.cz

20. – 22. ledna 2006 CESTOVATELSKÉ SCUK U ŠTATLU – 13. ročník setkání cestovatelů a dobrodruhů, promítání, koncerty, výstavy fotografií, Biskupské gymnázium, Brno; www.kudrna.cz

RECENZE

Ivan Mackerle: Cesty za příserami a dobrodružstvím; nakl. Motho, 2005; 269 Kč

Je mnoho míst, zvířat či staveb, o kterých kolují vzrušující legendy. Někdy zní až příliš fantasticky na to, aby se jim zabývali seriózní vědci. Do jejich badatelské a průzkumné role nastupují pro danou věc zapálení kolegové – záhadologové. Jedním z nich je i český kryptozoolog Ivan Mackerle. Při svých terénních výzkumech do míst opředených těžko uvěřitelnými pověstmi se opírá hned o několik zdrojů informací, jejichž závěry v této knize nechybějí. Sám na vlastní kůži se potom přesvědčuje o skutečném stavu těchto záhad. V Mongolsku vypuzuje olgoje chorochoje ze skrýše pomocí podzemních náloží, prochází s „Ariadninou nití“ chodbami podzemního bludiště v Austrálii, na Madagaskaru zkoumá zblízka větev stromu zvaného „zelený zabiják“. Dokonce i v nedalekých Alpách hledá podivné metrové zvíře s krátkými prackami, který má „jedovatý i dech“. Ať už jeho výpravy byly úspěšné nebo ne, kniha nabízí čtenářům cesty do světa fantazie s notama na zemi. Což může být v některých případech pro čtenáře zklamáním, někdy naopak potvrzení nutnosti dalšího průzkumu.

Kateřina Sekyrková

VYŠLO

Ukrajina, edice Rough Guide, nakl. JOTA, 2005; 344 str., 448 Kč

Neřeba něco dodávat, vše za nás sepsal Milan Silný na www.kalimera.cz ve svém seriálu o putování Ukrajinou na kole. Sřípky z tohoto cestopisu jsou součástí i této Kalimery. Nebojte se Ukrajiny, jedné z největších a také neméně navštěvovaných zemí v Evropě. Praktickým průvodcem na cestu vám bude třeba právě tato kniha přeložená z edice Rough Guide.

REDAKCE

Dvoutměsíčník KALIMERA, průvodce světem cestování a vybavení; **Šéfredaktorka:** Kateřina Sekyrková; **Korektury:** Jana Vokurková, Veronika Stiebitzová; **Distribuce:** zdarma po vysokých školách a kolejích celé ČR, od r. 2005 také v krajských knihovnách; **Stálá distribuční místa:** PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Krakovská 18, Praha 1; BRNO – CK KUDRNA, Vobchůdek v podchodu pod nádražím; OLOMOUC – knihkupectví Pavel Dobrovský – BETA, Edelmannův palác, Horní nám. 5; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, ř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; **Náklad:** 30 000 ks; **Inzerce:** inzerce@kalimera.cz; **Grafické zpracování:** Grafické studio GAO; **Tisk:** VH Print; **Uzávěrka příštího čísla:** 20. ledna 2006 **Kontakt:** Krakovská 18, Praha 1, 110 00; tel.: 602 308 878; e-mail: redakce@kalimera.cz; **Registrace:** MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Předplatné:** složte na účet 1087121052/2400, nebo zašlete složenkou typu C na adresu redakce. Identifikace platby – Předplatné KALIMERA; částka – 75 Kč / rok, 15 Kč / 1 číslo. **Internetová verze:** www.kalimera.cz

Levně na Machu Picchu

pokračování ze str. 1

okno a nešly zamknout dveře, ale neodmítli jsme. Druhý den vyrážíme po cestičce vedoucí podél řeky Río Urubamba a pak hustým lesem k 8 kilometrů vzdálené památce – tajemnému městu Inků. Strmou cestu, tvořenou převážně kamennými schody, zvládáme asi za 1,5 hod. Pro pohodlnější turisty jsou z Aquas Calientes vypravovány autobusy až ke vstupu do areálu a zpět do vesnice (jedna cesta 9 USD). Platíme plné vstupné 72 Solů (22 USD) a vychutnáváme si několik hodin chůze mezi zbytky starobylého inckého města. Odpoledne se vydáváme stejnou cestou dolů. Cestu zpátky do Cuzka absolvujeme z Aquas Calientes další den opět přes Ollantaytambo a Urubambu místními kolektivy. Cesta Cuzco – Machu Picchu – Cuzco včetně ubytování a vstupu nás vyšla celkem na 55 USD na osobu.

Monika Pospíšilová

související články

- Jak z letiště v Limě do centra
- Dálkové spoje v Peru
- Městská a příměstská doprava v Peru

»»» www.kalimera.cz

Peru

KIWI - váš mazlíček a průvodce!

nejširší nabídka turistické literatury

www.kiwick.cz

Jungmannova 23
Praha 1
224948455
mapy@kiwick.cz

KIWI - váš mazlíček a průvodce!

Ještě levněji – po kolejích pěšky

S denním rozpočtem 20 USD jsme na naší tříměsíční cestě po Jižní Americe vystačili až do chvíle, kdy jsme dorazili do Cuzka. Po stezce Inca Trail jsme jít chtěli, ale ceny agentur od 180 do 300 USD za 4 dny túry byly dost přehnané. V informačním centru jsme byli tak neodbytní, že z pracovníka kromě drahé Inca Trail nebo cesty vlakem nakonec vypadla ještě jedna varianta – šlapat k cíli po kolejích. Nechali jsme se autobusem (1,5 USD) odvézt do vesnice Ollantaytambo, která leží 65 km od Cuzka. Odtud už jsme se vydali pěšky po kolejích až do Aquas Calientes. Zpočátku se šlapalo dobře. Na 70. kilometru jsme popojeli asi 5 km stopem až k 82. kilometru trať, odkud už jede opravdu jenom vlak. Teprve na tomto místě jsme se z cedule dověděli, že chůze po trati je zakázána a na vlastní nebezpečí. Za den na této trase projede přibližně 6 vlaků tam a zpět, které nejedou příliš rychle a jsou zdálky bezpečně slyšet. Podél kolejí občas vedla pěšinky vyšlapaná místními, tekla rozbourená řeka a byly vidět krásné vrcholky okolních hor s ledovcem. S bágly na zádech byla cesta jen po kolejích dost vyčerpávající. První den jsme se dostali k 85. kilometru, kde se najednou po straně objevily pozůstatky staveb Inků, jakoby pro nás připravené na přenocování. Z vesnice Aquas Calientes jsme se vyvezli třetí den ráno autobusem k Machu Picchu. Díky ISIC kartě jsme u vstupu zaplatili pouze 12,50 USD. Zpět do vesnice jsme seběhli pěšky (1/2 hodiny) a tím ušetřili dalších 6 USD. Jít do Cuzka stejnou trasou už se nám ale nechtělo. Již dříve jsme získali informaci o druhé cestě, vedoucí z opačné strany a turistům zatím neznámé. V infocentru nám stále nám vnucovali vlak, ale nakonec jsme se vše potřebné dozvěděli. Znamenalo to dojít na konečný 120. kilometr kolejí, odkud jsme po prašné cestě šlapali 12 km do vesnice Santa Teresa. Odtud už jezdí do 32 km vzdálené Santa Maria jednou denně colectivo. Jeho odjezd jsme nestihli, a tak jsme pokračovali zase po svých. Stopli jsme si jeep, který fungoval jako pojiždná prodejna potravin a zároveň sloužil k přepravě lidí. V Santa Maria jsme stihli autobus, který odjíždí jenom večer a za 4 USD se dostali ráno o páté do Cuzka. Podtrženo sečteno nás tento výlet vyšel asi na 40 USD na osobu. Se vším všudy. I se zážitky, které žádná agentura neposkytne.

Luboš Tučný

Už žádná procenta,

DANĚ on-line JEN 599,-Kč

ETS partner: **STUDENT AGENCY**

www.ETSrefunds.cz

Vytvořili jsme Novou Generaci daňových služeb, vyzkoušejte NYNÍ!

Doporuč ETS a získáš 10 SMeK za každého

USA, UK, SRN, IR a mnohé další

Ledoběh po mořské hladině

pokračování ze str. 1

Výkony nejlepších

Ledoběžkové závody se jezdí na značně rozmanitých vzdálenostech od 200 m až po 100 km. Světový rekord na 200 m je v současnosti 22,8 s, 100 km ujedou ti nejlepší borci za úctyhodné 3,5 hodiny. Na nás čekala v Multii skvěle připravená urolbovaná ledová trať, slunečné počasí a nepříjemný vítr, který na finských jezerech umí oprav-

du fouknout do plachet. Nazuli jsme si tretry, bez nichž se na leď neodrazíte, a pustili se do boje se soupeři. Přestože medaile bylo to poslední, kvůli čemu jsme do Finska jeli, nakonec i ona zacinkala. Spolu s ní nám výlet do Finska přinesl i hektolitry potu vypoceného v sauně a několik minut strávených v ledovém jezeře, kam se každý správný ledoběžec bezhlavě vrhá vždy, když už je v sauně k nepřežití.

Tam, kde led již více ledem není.

Foto: archiv autora

Zimní přechod Trojmezí

pokračování ze str. 1

na pak zapadane smřky, do nichž jsme se my bořili až po pás, častý silný vítr a s ním spojená mizerná viditelnost prodlužují cestu na vrchol Třístoličníku na opačném konci hřebene až na 4 hodiny. Skutečnou úlevu přináší až horská chata Dreisessel (Třístoličník). Nejtěžší část je za námi! Chata sice stojí na německé části vrcholu, ale to nám nemůže zabránit v zahájení se teplým čajičkem za 3 Euro. Promrzlí a pomalu roztávající dobrodruzi jsou vděčnou atrakcí pro bavorské turisty, kteří se až na vrchol vyvezou auty. Teď již jen odlepit se od stolu ve vyhřátém a provoněném hostinci a hurá do dalších závějí a mrazu. Brodění se hlubokým sněhem při sestupu je rychlejší a příjemnější. Závěrečných pět kilometrů na vlak do Nového Údolí po prohrnuté lesní cestě je již třešničkou na dortu. V krizové situaci je možné z Třístoliční-

ku sestoupit asfaltovou silnicí po německé straně, nicméně přechod státní hranice není oficiálně povolen. Pokud tak přesto učiníte, připravte se na záluďné otázky pohraničníků, kteří se vás budou při přechodu hranice zpátky do Čech v Novém Údolí horlivě vyptávat, kde jste to se stanem a karimatkou na zádech byli.

Bivakování

Nejlepším místem pro strávení noci je malá plošina v jezerní stěně, přímo pod mohyloú šumavského básníka Adalberta Stiftera. Moc bych nedoporučoval nocovat přímo na hřebeni – kvůli drsným klimatickým podmínkám a také bezprostřední blízkosti státní hranice.

Doporučení na cestu

Dobré vybavení je na horách vždy podmínkou úspěšného návratu. Nepodceňuj-

Výlet po moři

Vše završil výlet po zledovatělé mořské hladině. Na severu zamrzá i moře, a vytváří tak nekonečně obrovskou ledovou plochu. Svým vzezřením představuje absolutní svobodu pohybu v jakémkoliv směru, jak daleko se vám zamane, dokud led nepřechází ve vodu. Obtěžkáni dlouhým kulem na zjišťování kvality ledu, ostrými hroty u krku pro případ sebevyproštění po proboreni a nepromokavým batohem, jsme i my v Helsinkách nastoupili na moře, abychom o 15 km dále dorazili k linii, kde led již více ledem není. Okamžik, kdy ledoběžec stojí na samém okraji ledu, jež se pod ním vlní, a zírá do dále na nekonečnou vodní plochu, je zážitek opravdu nepopsatelný. Kdo nezažil, nepochopí. Jistě je, že se na zamrzlé nekonečné plochy tuto zimu opět vrátíme. Možná nebudeme sami.

Honza Vlášek

související odkazy

- www.ceskykolobeh.com
- www.ultimaklapteam.com
- www.iksaworld.com

»»» www.kalimera.cz

Zimní příloha

UKRAJINOU NA KOLE

pokračování ze str. 2

ji hlasy. Vysoukáme hlavy ze spacáků a vidíme, že přišlo pět mladých chasníků s kosami. Kdyby si takový chasník stoupnul obkročmo nade mne ležícího ve spacáku, napřáhl by výstražné kosu k úderu a pak si řekl o peníze, pas, kolo nebo foťák, dal bych mu vše bez sebemenšího protestu. Namísto toho chasníci posekali trávu všude kolem nás a pak opodál svačili, pokuřovali, popíjeli a zdvořile čekali, až se zabalíme, aby mohli posekat trávu i v místech, kde jsme se na noc uvelebili my.

Nebojte se Ukrajiny

Celkem jsme na kole cestou necestou ujeli 520 kilometrů. Jak moc jsme se Ukrajinou, respektive Podkarpatské Rusi či Zakarpatské oblasti, báli, tak moc jsme byli touto lokalitou mile překvapeni. Když se zpětně podívám na to, co jsme na výpravě zažili, mám pocit, že to „bububu“, které na nás dělají cestovní kanceláře, je jen reklamní trik kvůli lepšímu prodeji zájezdů. A nebo to žádné „bububu“ není a my měli zkrátka jenom štěstí. Kdo ví?

Milan Silný

související články

- Ukrajinou na kole

»»» www.kalimera.cz

On-line cesty

cestovní kancelář **Poznání**

Nový katalog

CK Poznání 2006

Aktivní dovolená

Využijte vánoční a novoroční slevy až 15%

Pardubice: ř. 17. listopadu 229
tel./fax: 466 535 777, 466 535 401
Praha 1: Krakovská 18, tel. 222 211 756
Brno: Nám. Svobody 17, tel.: 532 292 500

www.poznani.cz

ALPY lyžování pobyty programy

kdykoliv, kdekoliv a pro kohokoliv

ZIMNÍ POBYTY - PERMANENTKY operativní a flexibilní nabídky pro zájemce **RAKOUSKO - ITÁLIE - ŠVÝCARSKO**

ZAJIŠTUJEME PERMANENTKY Dachstein-West, Zillertal, Kaunertal slevy 5% již pro 8 osob

WWW.ALPY.CZ

ALPY, Štefánikova 63, 150 00 Praha 5
tel.: 257 328 388, fax: 257 324 265
alpy@alpy.cz